

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 4341/2022
26.01.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Весне Станковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Јелица Ивковић, адвокат из ..., против туженог Информатика а.д. из Београда, чији је пуномоћник Маја Маријановић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1315/21 од 19.01.2022. године, у седници већа одржаној дана 26.01.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1315/21 од 19.01.2022. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 1794/19 од 20.10.2020. године, првим ставом изреке, усвојен тужбени захтев, па је обавезан тужени да на име накнаде штете због мање исплаћене зараде са додатком по основу стажа (минули рад), као разлике између зараде коју је тужилац примио и зараде коју би примио да није било незаконитог распореда за период од 17.01.2006. године до 21.03.2014. године тужиоцу исплати износ од 8.041.934,05 динара са појединачно означеним месечним износима и законском затезном каматом од њихове доспелости до исплате, те да за исти период Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање, Републичком фонду за здравствену заштиту и Фонду за осигурање за случај незапослености за тужиоца исплати припадајуће доприносе које тужени као послодавац по закону плаћа. Другим ставом изреке, обавезан је тужени да на име трошкова парничног поступка тужиоцу исплати износ до 366.910,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате, док је у преосталом делу за период од 20.10.2020. године до наступања извршности захтев за исплату законске затезне камате одбијен као неоснован.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1315/21 од 19.01.2022. године, првим ставом изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и туженог и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 1794/19 од 20.10.2020. године. Другим ставом изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију указујући на битне повреде одредаба парничног поступка и погрешну примену материјалног права.

Поднеском од 04.01.2023. године тужени је повукао ревизију изјављену дана 21.04.2022. године против наведене другостепене пресуде.

Поступајући сходно члану 413. у вези са чланом 410. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), Врховни касациони суд је ревизију одбацио као недозвољену.

Чланом 413. ЗПП, прописано је да ће неблаговремену, непотпуну или недозвољену ревизију Врховни касациони суд одбацити решењем ако то, у границама својих овлашћења (члан 410), није учинио првостепени суд.

Чланом 410. став 2. тачка 3. ЗПП, прописано је да је ревизија недозвољена ако је исту изјавило лице које је ревизију повукло.

На основу свега изложеног, одлучено је као у изреци овог решења.

**Председник већа-судија
Марина Милановић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**